

Mršnikovi zapisi v galeriji Labirint

Ivo Mršnik je redko razstavljaajoči umetnik, vendar ne nezapažen, navsezadnje je dunajska Albertina odkupila njegovo grafiko, se zanj zanimal Pariz. Če je oboje izzvenelo kot priznanje umetniku med drugimi ustvarjalci na lanskem novomeškem bienalu grafike, je to gesta iz tujine segajočega pogleda, ki neobremenjeno in brez apriornih predznakov zaznava kakovost in posebnost njegovega rokopisa.

Sedanja razstava v ljubljanski galeriji Labirint ni obsežna, kar avtorju nedvomno ustreza, saj ne spada med »producente« grafičnih izdelkov; Ivo Mršnik je umetnik, ki izkristalizira svoje ustvarjalne preokupacije le polagoma, premišljeno, šele ko scela dozori zamisel, sledi grafično dejanje. Razstava v Labirintu ustvarja mele med tistim, kar smo doslej poznali v Mršnikovi grafiki in risbi, recimo z novomeškega prikaza ali prej, pa med prevladujočim novim.

Dosedaj nam je grafično – in v risbi – v spominu po neportretnih glavah, homoidnih likih kot splošni aksiom v likovno strnjeni, jedroviti podobi in kot filozofski izziv, ki sega preko besed. Navsezadnje tudi »tretje oko« sugestivno, z nadihom metafizičnega, izraža energijo, ki nasplošno seva iz Mršnikovih del. Tisto, kar je skupno prejšnjemu in sedanjemu, je prav redukcija v potezi v minimalnem, a s polnim, zgoščenim izrazom, pa energetsko polje, ki žarči v krožnicah. Težišče na sedanji razstavi pa se kaže kot umetnikov odmik od antropocentričnega, pa splošno antropomorfnega, do nazadnje neopredeljivega, miceličnega bitja, v preddobi izoblikovane življenjske profiliranosti, a živo v arhetipski fantaziji in s svojim energetskim poljem.

Mršnikova poteza je zgoščena na bistvo, na najnujnejše, tako ustvarja notranjo napetost, krožnica kot da mu je ne le najprikladnejši izris, ampak hkrati možnost za skupek v razmerju belega in črnega. Oboje je v liniji zarisa in v kompoziciji kontrastno in ustvarja posebno atmosfero. Tehnika vernis-mou, ki jo sijajno obvlada, mu je najprikladnejša. Mršnik ni naklonjen hrupni zunanosti ali pa literarnosti v prepoznavno pojavnem svetu, pritegne ga tih, nikoli do konca razpoznavni svet živega, sedaj že na meji abstrakcije, tisto nevidno očem in z akcentom metafizične nedorečenosti, skrivnosti. Razstava v Labirintu govori o umetniku, ki z iščočo ustvarjalnostjo sledi njemu lastni vizualizaciji, ki jo prej ali slej smemo pričakovati tudi v njegovem slikarstvu.

Igor Gedrih

Problematika zgodovine v literarni literaturi. Komentari in kritični eseji. Ljubljana: Inštitut za slovensko literarno zgodovino, 2004. 195 str., 14,50 €. Zgodovina je vedno bila pomembna in zanimiva tema v literarni literaturi. V literarni zgodovini se zgodovina pojavlja v različnih oblikah, kot so povesti, romani, drame, eseji, kritični članki, ... V tem zbirku avtorji razpravljajo o različnih oblikah zgodovine v literarni literaturi in o njenem vplivu na literarno ustvarjanje. Zbirka vsebuje štiri eseje, ki so bili prvotno objavljene v reviji *Književna zgodovina*. Zbirka je namenjena študentom in raziskovalcem, ki se zanimajo za zgodovino v literarni literaturi.

*Kar zgodnja zgodovina je bila v Parizu, danes Dunaj. In se vendarle pojavlja v literarni literaturi. V literarni literaturi je zgodovina vedno bila pomembna in zanimiva tema. V literarni zgodovini se zgodovina pojavlja v različnih oblikah, kot so povesti, romani, drame, eseji, kritični članki, ... V tem zbirku avtorji razpravljajo o različnih oblikah zgodovine v literarni literaturi in o njenem vplivu na literarno ustvarjanje. Zbirka vsebuje štiri eseje, ki so bili prvotno objavljene v reviji *Književna zgodovina*. Zbirka je namenjena študentom in raziskovalcem, ki se zanimajo za zgodovino v literarni literaturi.*